

Julkilausuma, tunnustuspalkinto ja Millennium-palkinto

Maanmittarikunta esittää vuosittaisilla päivillään julkilausuman ja tunnustuspalkinnon. Niiden tarkoituksena on antaa tunnustus merkittävästä teosta ja kiinnittää huomiota ammattikunnan kannalta merkittävään asiaan. Lisäksi on tarkoitus saada näille asioille ja ammattikunnalle julkisuutta. Tällaisen erikoisammattialan kuin maanmittaus julkisuuskyynnys tuntuu kuitenkin olevan aika korkealla. Lehdistötiedotteista huolimatta ei esimerkiksi viime maanmittauspäivillä pystytty tämän kynnyksen yli kapuamaan. Ehkä pääkaupunkiseutu on muuta maata vaikeampaa aluetta?

Millennium-palkinnolla on vastaava tavoite. Sehän annettiin tällä ensimmäisellä kerralla www:n keksijälle **Tim Berners-Leelle**. Palkinto ja sen kohde olivat sinänsä oivalliset, mutta kuinka paljon Suomea saatiin sillä maailmankartalle? Seurasin asian tiimoilta käytyä keskustelu ja viestinnän asiantuntija arveli, että palkinnon johdosta rakennettavan brändin toteuttamiseen melkoisen tiedotusbudjetin lisäksi tarvitaan aikaa jopa 30 vuotta. Onpahan aikamoinen projekti. Toivottavasti siinä onnistutaan, koska kaikki positiiviset keinot, joilla pyritään pitämään Suomi menestyksekkäästi mukana kansojen välisessä kilpailussa, ovat tuiki tarpeen.

Entäs sitten tämä Millennium-palkinnon kohde? Muistan, kun 80-luvun lopulla alettiin pikku hiljaa rakentaa ja toteuttaa tätä kaupungin sisäistä tietoliikenneverkkoa, kuinka usein istuttiin ja ideoitiin, miten sähköinen viestintäjärjestelmä voitaisiin ulottaa kaikille kaupunkilaisille. Siinä pohdintojen venyessä syntyi kuin varkain tämä Internet-maailma ja ennen kuin tuumailuissa päästiin kovinkaan pitkälle, niin siinä se oli.

Sittemmin on Internetistä kehittynyt aivan valtaviin tietomäärien lähde, jopa niin, että käyttäjien kannalta aletaan olla jo vastaanottokapasiteettien rajoilla. Ni-

mittäin ei ole käynyt vain niin, että tietoa löytyy pilvin pimein, vaan moneen toimintaan välttämätöntä tietoa aletaan levittää sen ja intranetin avulla. Uutta tietoa ja ohjetta tulee jatkuvasti ja itse pitää huomata, mitä uutta on eri paikkoihin tullut. Osa saatavista ja omaksuttavista tiedosta ovat sellaisissa tiedostoissa, jotka edellyttävät salasanoja. Kun näitä paikkoja on sitten tusinan verran ja salasanat vaihtuvat, joutuu tosiaan olemaan ihmeissään niiden kanssa, minkä lisäksi pitää muistaa oma-aloitteisesti käydä säännöllisesti niitä tutkimassa. Huh!

Internetin avulla toteutettavia sähköisiä palveluja kehitetään ja toteutetaan yhä enenevässä määrin. Pankkiasiat, matkitalaukset, firman laskut, erilaiset kyselyt ja vaikka mitä hoidetaan nykyisin päätteen äärellä. Itse asiassa hyvä juttu paitsi niiden kannalta, jotka eivät syystä tai toisesta pääse käyttämään näitä laitteita. Kun niin moni asiaa hoituu ikään kuin käden käänteessä ja nopeasti, luulisi, että ajansäästö näissä rutiiniasioissa toisi löysää aikaa. Mutta mitä vielä, kiireemmäksi tuntuu kaikki vain käyvän.

Kun kaikki ovat Internetissä, niin jos haluat olla olemassa on itse kunkin oltava siellä. Asian voi tarkistaa hakukoneilla. Jos ei itseään sieltä löydä, niin pitää tehdä oma kotisivu. Sellaisen väänsin ihan huvikseni itselleni jokin vuosi sitten, kun palvelun tarjoaja antoi siihen ilman ihmeempiä aivoponnistuksia vaativan välineen.

Internetin myötä yleistyi sitten tämä sähköpostikin, joka näin pääosin toimistotyötä tekevän kannalta on sekä siunauksen että painajaisen aihe. Omat asiansa saa toimitettua lähes ajasta ja paikasta riippumattomasti nopeasti ja vaivattomasti. Enää ei tarvitse roikkua puhelimesta tuntitolkulla tavoittelemassa ihmisiä. Yhtä aikaa saa monelle viestin. Tekstejä ja raportteja ei tarvitse seistä monistelemassa ja postittamassa. Kaikki menee kerralla ja

äkkiä. Tälle helpotukselle on sitten vastapainonsa. Puhelut ovat vähentyneet, mutta sähköposti suoltaa sitten tekstiä ja juttua senkin edestä. Ei vain postien määrä vaan myös niihin liittyvät usein mittavakin raportit ym. liitteet voivat käydä jopa ylivoimaisiksi hallita varsinkin silloin, kun kokouksiin työnnetään edellisenä päivänä hirveät kasat aineistoa. Mutta sähkönsä kanssa on opittava elämään ja viruksia välttämään.

Kun vanhaan hyvään aikaan tuli lomalta, saattoi pöydällä olla aika nivaska paperia, jota sitten alkoi vähitellen purkaa. Nyt kun tulee lomalta, niin pöydällä on kylläkin vähäisempi määrä paperia, mutta sähköpostissa sitäkin mittavampi määrä juttuja, liitteitä, kyselyjä ja raportteja. Niin, sitten pitäisi kollata vielä puhepostikin. Tällä shokkikäsittelyllä voikin sitten taas alkaa painaa töitä minkä kerkeää.

Jürgen Gronfors

jurgen.gronfors@hel.fi